

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Social- og Indenrigsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 17. november 2016
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Vibe Bengtsen
Sagsnr.: 2016-0032/36-0029
Dok.: 2125261

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 42 (Alm. del), som Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har stillet til justitsministeren den 20. oktober 2016.

Søren Pind

/

Jesper Jarnit

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 42 (Alm. del) fra Folketingets Social- og Indenrigsudvalg:

”Ministeren bedes oversende en sammenlignende oversigt, der viser: - hvilke kriterier der skal være opfyldt, og hvilket trusselsniveau der skal være til stede, før en person af politiet vurderes egnet til at få særlig adressebeskyttelse. - hvilke kriterier der skal være opfyldt, og hvilket trusselsniveau der skal være til stede, før en person af politiet vurderes egnet til at få en helt ny identitet som under et vidnebeskyttelsesprogram.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet og Politiets Efterretningstjeneste (PET).

Rigspolitiet har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at muligheden for at tildele visse truede personer særlig adressebeskyttelse blev indført ved lov nr. 545 af 29. april 2015 om ændring af lov om Det Centrale Personregister (CPR-loven), som trådte i kraft den 1. maj 2015.

Det er politiet, der træffer afgørelse om iværksættelse af særlig adressebeskyttelse.

Målgruppen for særlig adressebeskyttelse er personer, der har fast bopæl eller opholdssted, og som

- udsættes for trusler mod deres person i forbindelse med æresrelaterede eller samlivsrelaterede konflikter, og
- efter en konkret vurdering må anses for at have et særligt behov for adressebeskyttelse.

Derudover er det et kriterium, at særlig adressebeskyttelse konkret er et egnet redskab til beskyttelse af den truede person, herunder i forhold til om den, der udsættes for trusler, kan efterleve de krav, der må stilles til den pågældende om hemmeligholdelse af den faktiske bopælsadresse.

Det bemærkes, at etablering af særlig adressebeskyttelse forudsætter, at initiativet iværksættes i forbindelse med en flytning.

For så vidt angår trusselsniveauet fremgår det af bemærkningerne til loven, at det kan være relevant at anvende den særlige adressebeskyttelse i situationer, der kan udvikle sig meget alvorligt for den truede person, og hvor den truede ikke ser sig i stand til eller har mulighed for at sikre sig imod, at situationen

forværres. Der vil altså være tale om situationer, hvor der foreligger et særligt beskyttelsesbehov i forhold til den truede person.

Om et sådant behov foreligger i den enkelte sag, vil bero på en konkret politifaglig vurdering. Trusselsvurderingen vil bl.a. skulle foretages på baggrund af forholdet mellem gerningsmanden og den truede person, den truedes personlige forhold og sagens øvrige omstændigheder.

Iværksættelse af særlig adressebeskyttelse er ét blandt flere initiativer, som politiet efter en konkret vurdering kan iværksætte som led i beskyttelsen af en truet person. Andre tiltag kan f.eks. være udlevering af overfaldsalarm og anvendelse af tilhold i relation til gerningsmanden.”

Politiets Efterretningstjeneste har oplyst følgende:

”Da et identitetsskifte er en særlig foranstaltning, som har store personlige konsekvenser, og da iværksættelsen af foranstaltningen er forbundet med juridiske og praktiske udfordringer, tildeles en truet person alene en ny identitet, når der ikke foreligger andre beskyttelsesmuligheder. Beslutningen herom beror på en konkret vurdering og træffes på baggrund af grundige undersøgelser af karakteren af truslen og den truede persons egnethed til at kunne håndtere de meget begrænsende og omfattende livsændringer, som en ny identitet medfører.

Det er en forudsætning for at iværksætte et vidnebeskyttelsesprogram med ny identitet, at PET vurderer, at trusselniveauet er meget højt, og at den truede persons liv er i fare.”

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets besvarelse af 6. oktober 2016 af spørgsmål nr. 411 (Alm. del) fra Folketingets Social- og Indenrigsudvalg.